

Divadelná hra

Posledná kóta – dobyli sme Mosul

Postavy (celú hru hrá iba jeden herec):

- **Vojak** – mladý muž odhodlaný bojovať. Verí, že koná správnu vec, no postupne prichádza na to, aká je vojna nezmyselná. Spoznáva samého seba v kritickej situácii, keď mu chýba voda, ale najmä spoznáva toho, ktorý mu prišiel zachrániť život – Ježiša, ukrytého v nepriateľovi.

Scéna:

- dej sa odohráva v prázdnom priestore, osvetlenom iba jedným svetlom, smerujúcim kolmo zhora nadol.

Kostým:

- môže byť náznak vojenského oblečenia, tričko, nohavice (maskáče), vojenské topánky, prilba alebo čiapka, okuliare, pomaľovaná tvár (vojenské maskovanie).

Rekvizity:

- vysielacia/slúchadlá, blikajúce svetlá (môžu byť rôzne druhy), notebook, drevená debna, vojenská fľaša, plastová fľaša s vodou, fotky, taška a v nej peňaženka, bankomatové karty, nábojnice, ovládač – slúžiaci aj ako zbraň – ovláda ním svetlá, nahrávky spevu, krokov, ..., odpáli ním nálož... *(v prípade, že to herec nezvládne zahrať len s minimom prostriedkov, dá sa použiť aj atrapa zbrane, svetlá a zvuky bude ovládať a spúšťať niekto iný);*
- nahrávka spevu z minaretu, nahrávka krokov.

(Vojak prichádza do stredu javiska, vystrojený si čupne a obzerá si priestor, pričom zbraňou/ovládačom mieri vôkol seba. Komunikuje s neviditeľnými spoločníkmi cez vysielaciu alebo len cez slúchadlá, ktoré môže mať stále na hlave...)

Som na kóte 33,

dobyli sme Mosul!!!

Okolo mňa žiaden pohyb,

nie je tu nikto, iba množstvo mŕtvych tiel,

množstvo mŕtvych očí...

(Tma.)

(Po chvíli sa opäť začne svetlo. Radostne.) Mosul je náš, ...

Rozumiem... Zabezpečím priestor.

Zostávam kontrolovať priestor.

Rozumiem... Môžu tu byť skrytí.

Áno, skrytý, zabudnutý nepriateľ,...

Odvážny rok

Zabezpečím priestor.
Zamaskovať a čakať signál,
mám potraviny, muníciu...
Všetko v poriadku,
(Vezme fľašku.) ... Voda mi dochádza,
Haló... Signál, prerušený...
(Zabezpečuje priestor, rozkladá okolo seba svietiace signalizačné svetlá, ...)
Vedel som, že v živote dosiahnem niečo veľké,
môžete byť na mňa hrdí...
(Prezerá si fotky blízkych.)
Čoskoro sa vrátim,
vrátim sa ako hrdina,
len nesmiem urobiť žiadnu chybu.
Milujem ich,
dal by som život za nich...
(Schováva fotky, chce sa napiť, no vo fľaške už nemá ani kvapku vody.)
Niekde ísť, ale kde...
Všetko naokolo je zamínované...
Musím vydržať.
Zameriavač funkčný, signalizácia.
(Ťuká do notebooku, pripája poplašný systém.)
Som v bezpečnej zóne.
Týchto 1,5 x 1,5 metra je môj slobodný svet, ktorý som vybojoval.
(Chvíľu spokojne sedí, zaspáva, strhne sa, v diaľke počuť spev moslima.)
Čo to má znamenať...
(Signalizačné svetlá zablikajú.)
Ešte tu niekto je,
ešte nie je koniec...
Počujete ma???
(Tma.)
Počujete ma... Som tu už tretí deň...
Bez vody,
nevládzem, kde ste... *(Stále počuť ten hlas.)*

Odvážny rok

Oni sú tu, sú tu stále...

Skúsiť hľadať...

Mám prehľadať mŕtvoly...

Zabezpečený priestor je veľmi malý,
skúsim...

(Snaží sa dosiahnuť akési predmety vo svojom okolí.)

Kožená brašna, peniaze v peňaženke, kreditné karty,
nič... Mobil...

Ale ja potrebujem vodu...

Áno... Držím kótu,

všetko v poriadku...

Ostražitosť, jasné...

Počujem iba ten hlas,

ale mám pocit, že sú tu, sledujú ma..

Som v poriadku, iba voda...

Chýba...

Áno... Čakám...

Všetko funguje, nemusím sa báť...

Jasné...

Máte ma pod kontrolou cez satelit...

Úžasné...

(Tma.)

Nevládzem... Je tu strašné teplo...

Ten hlas stále počujem... V hlave.

Prestávam vidieť...

(Značne vysilený.) Vidím hmlisto...

Je to prirodzené, som dehydrovaný.

To slnko páli aj v noci !!!

A možno som nezvíťazil, dostal som sa do pasce.

Oni to tak zvyknú robiť.

Odvážny rok

A teraz sa dívajú ako umieram...

Ak sa nenapijem, umriem...

(Stále počuť hlas z minaretu, signalizačné svetlo, pohyb.)

Áno, sú tu...

Ticho sedia a pozerajú sa ako umieram.

Nemôžem nič.

Nechajú ma skapať!

Tmavé oči, množstvo očí, nie sú mŕtve.

Je tu teplo. *(Vyzlieka sa, nervózne strháva zo seba skoro všetko.)*

(Po chvíli.) Je mi zima... *(Triaška, trasie sa.)*

To je ten stav, telo sa búri...

Dehydratácia...

Sráči! Ako to dobre vymysleli.

Nemôžem sa dostať preč...

(Smeje sa.) Preč...

Počujem iba hlas toho moslima,

ten spev ma zabije...

Zabije!

Ráno, večer, počujem ho stále.

Ešte nie je koniec,

stále počujem ten hlas, ale nevidím.

Nevidím ho.

Roztrhne mi hlavu...

Akoby sa mi vysmieval... Áno..

Smeje sa mi...

(Ležiac, zúfalo sa uvoľní. Spev stíchne. Potom sa strhne.)

Počkať.

Teraz prestal...

Prečo... Prestal...

To niečo znamená,

ja nie...

Odvážny rok

Niečo sa chystá...
Áno určite niečo chystajú
proti mne...
Idú ma zabiť.
To je signál, zaútočia...
Ticho, to ticho...
(Počúť kroky, svetlá zablikajú.)
Ide smerom sem...
Rovno sem cez zamínované pole.
Ide, nesie... Čosi...
Chce sa odplatiť.
Mám ťa. *(Zameriava zbraň/ovládač.)*
Presne vie, kadiaľ má ísť.
Vyhýba sa mínam...
Bol to zámer.
Presne vie kadiaľ...
Má ísť.
Vie o mne.
Zameraný, tretia hodina.
Strieľam! *(Zvuk výstrelu nemusí byť počuť.)*

Nepočuť nič, je pokoj...
Nespieva.
Už si dospieval kamarát...
Už nepočuť jeho modlitbu...
To ticho...
Hlásim...
Nepriateľ zlikvidovaný.
Nehýbe sa.

Ticho... Konečne, to bol posledný...
(Vydýchne.)
Nemôžem ísť k nemu,

Odvážny rok

čo ak by aktivoval bombu.

Niečo má v ruke, niečo má...

V ruke...

Idem k nemu...

(Prechádza do tmavej časti javiska, chrptom k ľuďom, je tam skrytá fľaša.)

Nehýbe sa...

Vstupujem do jeho priestoru.

Niečo leží pri ňom...

Je čistý, nič nemá.

Čistý priestrel.

Cez pravý bok rovno do srdca...

Ale čo to je... Ruky...

Má v nich...

Má diery v dlaniach.

Čo to je?!

Ježiš...!

To nie je možné...

Fľaša... Fľaša s vodou.

On mi niesol vodu...

On mi niesol vodu, aby ma zachránil.

Videl svetlo...

Videl, že som tu...

Zľutoval sa nado mnou.

Riskoval život,

aby som ja žil.

Budem žiť vďaka nemu... *(Držiac fľašu s vodou.)*

Bože, ty si ho poslal,

aby ma zachránil.

Čo som to urobil...

Hej... Zabil som človeka,

ktorý ma prišiel zachrániť...

Zabil som človeka... Hrozná vojna...

Odvážny rok

Načo mi to je! *(Odhadzuje zbraň/ovládač.)*

Načo ste mi dali zbraň...

Podťe, strieľajte, nemáte náboje...

(Vyberie z vrečka nábojnice a hodí ich k divákovi.)

Tu máte, máte super náboje...

Presné guľky rovno do papuľky...

Prásk, prásk!

A sme víťazi...

Zvíťazili... sme...!!!

Môžete sa pridať...

To je pocit, zabiť.

Zabiť...

To je pocit...

Voda... Budem žiť...

To ticho...

Už nebudem počuť jeho hlas.

Som tu sám,

mám vodu...

(Priloží vysielачku/slúchadlá k uchu.)

Ako? ...Nepiť...

Môže byť otrávená...

Áno... Je to rafinovaný plán, ako ma zlikvidovať...

Zachytili môj telefón a vedeli,

že potrebujem vodu.

Poslali jedného z nich, aby mi ju doniesol.

Chcel ma otráviť.

Pozerajú sa...

Áno... Sú ešte tu...

Ak sa napijem, zomriem.

Odvážny rok

Ak sa nenapijem, zomriem tiež.

Ale možno naši prídu
a zachránia ma...

Ak sa napijem a zomriem,
bude to moje zlyhanie.

Žiadny hrdina... Hlupák...

Rozkaz znel:

„Nepiť!“

Nebrať potravu od nepriateľa.

Nemôžem.

Tá voda je otrávená.

(Pološialene k divákovi.)

Dívajú sa, ticho... Mlčky...

Čakajú, kedy sa napijem.

Majú ma tu ako na dlani.

Vychutnávajú si ma...

Pozerajú... Tými mŕtvymi očami...

Čakajú, kedy sa napijem a v krčoch budem umierať.

A oni sa budú smiať... Budú...

Si to užívať... Ako to vedia iba oni.

Neveriaci pes...

Ako pes v krčoch skapem.

(Objíma fľašu a smeje sa.)

Aa... ha... tú radosť vám neurobím.

(Do diaľky kričí.)

Dívate sa, chcete ma...

Hej, moju smrť však...

Pozerajte... Dobre ste to vymysleli,
ja vám na to nenaletím.

Ja vám tú radosť neurobím...

(Kričí, reve.)

Neurobím!!!

(Klesá.)

ODVÁŽNY ROK

Ne-u-ro-bím...

(Hľadá na fľašu s vodou.

Dáva ústa k nej, akoby ju chcel pobožkať a nasať životadarnú silu.)

(Herec sa stáva civilom,

opúšťa javisko alebo hrací priestor a záverečný text hovorí ako odkaz.)

Boh pomáha svojim služobníkom

a vyslyší ich prosbu.

Haha... *(Smeje sa.)*

Vidím vám do tých vašich hláv,

mlčky sa dívate,

či sa napijem alebo nie.

Vás sa to však netýka.

Vyberte si tie svoje mobily...

Iphony... Notebooky...

I hrajte sa.

Nič nehovorte...

Nič sa vás netýka...

Nestrieľajú... Iba mlčia...

Ste na Twiteri...

Zdieľate na Instagrame...

Vy ste bez viny...

Neviete ani to, kto sedí vedľa vás...

Nevedia, kto sedí vedľa nich...

Zažívajú šťastie. Vykúpenie smrťou.

Stačí sa iba napiť...